

Соломонъ.

По смръть-тж Давидовж въцарилъ ся сынъ му *Соломонъ*. Той ся прославилъ по мѣдрость-тж си, коуж-то испросилъ отъ Бога съ молитвж. Намѣсто прѣжниж-тж скиния, той съградилъ великолѣпенъ храмъ въ прѣ-столный си градъ Иерусалимъ. Нѣгово-то царствование было мирно. При всичкж-тж си мѣдрость Соломонъ неосталь до край вѣ-ренъ истинному Богу: зачто-то ся прѣдалъ на распустнѣть животъ; развратилъ ся по край язычески-ты жены, та паднѣлъ въ идо-лопоклонство. По тжж причинж той отпад-нѣлъ отъ Божие-то благоволение и царство-то му ся развалило. Соломонъ е написалъ прѣзь живота си три книги: *Пришчи*, *Екли-сиясшъ* и *Пѣсни надъ пѣсни*. За нѣго каз-вать да е написалъ и книгж *Прѣмѣдрости*.

Раздѣленіе-шо на 12-шѣ колѣна на цар-сва: Иудейско и Израилско.

Слѣдъ Соломона въцарилъ ся надъ Из-раилтяне-ты сынъ му *Ровоамъ*. Десятѣтѣхъ племена веднага ся оттеглили отъ нѣго и избрали си за царь *Иеровама*, а останж-лише двѣ племена: *Иудино* и *Вениаминово* останали подъ Ровоама. Това раздѣленіе на Израилскый народъ е причинило пагубны съ-тинны на цркъвж-тж Божиж.